

V průběhu svého vývoje pracovní právo plnilo různé úlohy, paradoxně zpočátku sloužilo spíše jako nástroj útlaku vůči zaměstnancům, ale postupně začala vystupovat do popředí jeho nynější nejdůležitější funkce, a to funkce ochranná, kdy pracovní právo si kladlo za cíl chránit zaměstnance, který tvořil a tvoří slabší stranu ve smluvním vztahu se zaměstnavatelem. Ochranná funkce pracovního práva začala vystupovat do popředí v souvislosti se zánikem nevolnictví a s následným mohutným technickým a ekonomickým rozvojem společnosti. V dlouhodobém postupném vývoji vztahu zaměstnavatele a zaměstnance se střetávala potřeba zaměstnavatele na využití co nejvíce práce za co nejmenší náklady s potřebou zaměstnance na odpočinek a kvalitní zajištění rodiny. Výsledkem tohoto vývoje, který nelze dodnes považovat za ukončený, je nynější úprava pracovněprávního vztahu, jehož nejtypičtějším a nejčastějším vyjádřením je pracovní poměr.